

VASTAVALLANKUMOUS SIIRTYY HYÖKKÄYKSEEN

(„JAKOIHINEJA ILMAN KANSAA“)

Vastavallankumous on saanut kootuksi siinä määrin voimiaan, että se siirtyy hyökkäykseen. Narodnikki- ja menshevikkiministerien avulla kapitalistit järjestävät hyökäystä vapauden kimppuun.

Päätös 12. ja 13. divisioonan „45., 46., 47. ja 52. rykmentin” hajottamisesta, päätös „yllyttäjien” (mikä kummallinen sana? ovatko „yllyttäjät” sodassa todella tärkeämpiä kuin „tekoon syyllistyneet”?) „vetämisestä oikeuteen”, edelleen, samaan aikaan tieto vänrikki Krusserin *vangitsemisesta* Skuljanyssa *joukkokokouksessa pitämänsä puheen vuoksi* ja lopuksi Väliaikaisen hallituksen ennen kuulumattoman tyyliäänensävy Kronstadtin suhteen (määräykset muka „pitää täyttää tinkimättä”: saako tuolla tavalla puhua kansalaisten kanssa, joita toistaiseksi ei ole syytetty mistään? ei *ainoastakaan* tottelemattomuustapauksesta?),— kaikki tuo yhdessä, vastavallankumouksellisten kapitalistien vahingoniloisen puolustajan „Retsh” lehden bengaalitulen valaisemana („hallitus on vihdoinkin alkanut käyttää vallan kieltä”), osoittaa selvästi, että vastavallankumous hyökkää.

Tämä „hyökkäys” vaikuttaa kummalliselta. Rintamalla vedetään oikeuteen „tottelemattomuuteen yllyttäneitä” ja „hajotetaan” neljä rykmenttiä (sähkeessä mainituista kahden divisioonan kahdeksasta rykmentistä, vaikka „Izvestija Petrogradskogo Soveta” lehden 76. numerossa julkaistun sähkeen sanojen mukaan vain *yksi* rykmentti noista kahdeksasta „esiintyi täydessä kokoonpanossa” ja lisäksi vielä yksi esiintyi „melkein täydessä kokoonpanossa”). Kun te, hallitusherrat, ilmoitatte kansalle rykmenttien

hajottamisesta, kun se on teidän nähdäkseenne hyödyllistä, kun te annatte julkaista sitä koskevia sähkeitä, niin miksi te ette voi ilmoittaa tarkasti ja selvästi, vaikkapa muutamalla rivillä, mistä syystä ne, jotka te vedätte oikeuteen, eivät täyttäneet käskyjä?

Valitkaa jompikumpi, herrat: joko toimikaa salaa, onhan teillä sotasensorit, älkää vaivautuko tiedottamaan asioista kansalle, älkää häiritkö sen rauhaa tiedotuksillanne.

Tai jos te olette päättäneet informoida, niin sanokaa, mistä oikeastaan on kysymys? miksi, miten, minkä nimessä ne, jotka te olette vetäneet oikeuteen, ovat kieltäytyneet tottelemasta? jonkin erillisen vai yleisen kysymyksen vuoksi?

Epäselvyys on pahaksi.

Mitä Krusserin vangitsemiseen tulee, niin se juttu on aivan selvä: kaapata mies vankilaan *joukkokokouksessa pitämänsä puheen vuoksi*, onkohan tuo järkevää? Eiköhän se ole jo aivan mieletöntä? Teillähän, herrat kadetit ja oikeistolaiset, jotka kuulutte samaan ministeristöön narodnikkien ja menshevikkien kanssa, on jokapäiväisiä lehtiä kymmenen, ellei sata kertaa enemmän kuin teidän vastustajillanne!! Ja vaikka teillä on tuollainen ylivoima tärkeimmän agitaatioaseen alalla: te kaappaatte vankilaan „joukkokokouksessa pidetyn puheen vuoksi”!! Oletteko te todella tulleet kauhusta hulluiksi, herrat?

Me emme ole kansan enemmistön eduksi harjoitettavaa vallankumouksellista väkivaltaa vastaan.

Kun Plehanov tässä muutama päivä sitten muisteli vuoden 1793 jakobiineja ja heidän *suoria* sanojaan: „kansan vihollisia ovat ne ja ne”, niin tulimme ajatelleeksi:

Yhdenkään puolueen ei pidä etukäteen kieltäytyä seuraamasta vuoden 1793 jakobiinien esimerkkiä Plehanovin esittämässä kohdassa.

Kysymys on vain siinä, että on olemassa „jakobiineja” ja „jakobiineja”. Osuva ranskalainen sanonta, jota Plehanov muisteli mielellään parisenkymmentä vuotta sitten, kun hän oli vielä sosialisti, ivaa „jakobiineja, joilla ei ollut kansan tukea” (*jacobins moins le peuple*).

Todellisten jakobiinien, vuoden 1793 jakobiinien, historiallinen suuruus oli siinä, että he olivat „jakobiineja, joilla oli tukeaan kansa”, kansan vallankumouksellinen *enemmistö*, sen ajan etumaiset *vallankumoukselliset* luokat.

He ovat naurettavia ja surkeita, nuo „jakobiinit ilman kansaa”, he, jotka vain teeskentelevät olevansa jakobiineja, he, jotka *pelkäävät* julistaa selvästi, suoraan ja kaikkien kuullen kansan vihollisiksi riistäjiä, kansan sortajia, monarkian lakeijoita kaikissa maissa, tilanherrain kannattajia kaikissa maissa.

Te olette lukeneet historiaa, herrat Miljukovit ja Plehanovit, voitteko te kiistää sen, että vuoden 1793 *suuret* jakobiinit eivät pelänneet julistaa kansan vihollisiksi nimenomaan niitä, jotka heidän aikakaudellaan edustivat kansan taantumuksellista, riistävää *vähemmistöä*? Nimenomaan niitä, jotka heidän aikakaudellaan edustivat taantumuksellisia *luokkia*?

Entä te, nykyinen hallitus, sen auttajat, puolustajat ja palvelijat, voitteko te sanoa julkisesti, suoraan, virallisesti, mitä *luokkia* te pidätte *koko maailmassa* „kansan vihollisina”?

Mihin teistä on! Te olette jakobiineja ilman kansaa. Te vain teeskentelette olevanne jakobiineja. Te muistutatte paljon enemmän tilanherrojen ja kapitalistien tavallisen taantumuksen tusinamiehiä.

Työläiset ja sotilaat! Työtätekevät! Tilanherrojen ja kapitalistien vastavallankumous siirtyy hyökkäykseen! Ei ainoatakaan ääntä *yhdellekään* hallituspuolueelle, *yhdellekään hallitukseen osallistuvalla puolueella!*

Äänestäkää bolshevikkeja!

„Pravda” № 68, kesäkuun 10
(toukokuun 28) pnä 1917

Julkaistaan „Pravda” lehdessä
tekstin mukaan